

Spurdi teir kønu

Finnbog Christiansen fekk vegleiðing frá sínum ráðgevum, segði verji hansara, Mannfred Petersen í proseduru síni

Mannfred Petersen, verji hjá reiðaranum Finnoga Christiansen, gjørdi skjótari av í proseduru síni enn starvsfelagin Thomas Rørdam, sum tók fram alt, ið felags var.

Mannfred Petersen nevndi, at øll umrøddu Finnoga Christiansen raskan fiskiskipara, og sum var væl fyri fíggarliga, og tí kundi fara undir at byggja nýtt skip.

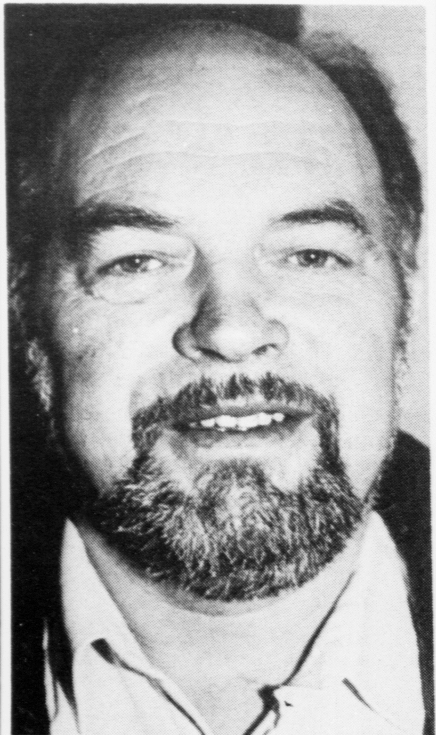
Men Finnogi hevði sjálvsagt ikki fortreytir fyri at standa fyri einum slíkum projekti. Hann noyddist at hava ein ráðgeva og fór tí til Magnus Petersen á eini tí størstu advokatskrivstovuni við slíkum royndum. Hann fórtil skipasmíðjuna, har Óli Zachariassen var við sínum mongu royndum og so bað hann kristin Rasmussen til tekniskan ráðgeva.

Móti endanum segði Mannfred Petersen, at Finnogi Christiansen hevði ikki svikað og ikki hevði ætlað sær at svikað. Ráðgevararnir vegleiddu hann, og hann hevði alla grund til at lita á sínar ráðgevar.

Við hesum fekk hann m.a. sagt, at tað ikki var Finnogi, sum hevði gjørt uppskriftir, ið nýtast vóru m.a. við fíggingini.

Og tað sum landsstýrið hevði mist av Heygdrangi hevði Finnogi ikki skyldina av. Tað hevði landsstýrið sjálvt við at vera so óskettid og ótonkt, segði Mannfred Petersen.

randi

Finnogi Christiansen varð umrøddur av verjanum sum ein raskur fiskiskipari, sum ikki ætlaði at svika móti nøkrum og gjørdi tað heldur ikki.

Mynd: Kalmar

Thomas Rørdam, verji hjá Magnusi Petersen og Magnus Møller tóktust at hava nógv at práta um. Mynd: Kalmar

Krevja fríkenning

Verjarnir halda fast við, at teir fyra ákædu í Heygdrangsmálinum hvørki svikaðu ella royndu at svika landskassan. Teir gjørdur bara tað sama sum aðrir, ið bygdu skip, og landsstýrið vitsti tað væl, siga verjarnir

Út á fyrraparin týsdagin var Magnus Møller, ákæri í Heygdrangsmálinum, liðugur við at lýsa ta mynd, ákæruvaldið hevur gjørt sær av allari gongdini í Heygdrangsmálinum. Ákæruvaldið er sannført um, at teir fyra mennir, Finnogi Christiansen, Magnus Petersen, Óli Zachariassen, eru sekir í øllum ákærunum, sum reistar eru ímóti teimum. T.v.s. at teir hava svikað landskassan og seinni royndu at svika, og at teir villeiddu landsstýrið við at gevaskeivar upplýsingar og halda upplýsingum aftur. Ákæruvaldið krevur menninar dómbar fleiri ár í fongul.

Felags verjurøða

Tá Magnus Møller var liðugur við sína proseduru, fekk Thomas Rørdam, verji hjá Magnusi Petersen, orðið. Hansara prosedura var fyri ein stóran part verjurøða fyri allar teir fyra ákæru, og so tók hann harafturat tey víðurskifti, ið tala Magnusi Petersen til fyrimumar.

Thomas Rørdam segði, at landsstýrið í hvussu er í Atla Dam'sa tíð sum lögmanni í 80-árunum hevði góðtikið virðisleysu bankaváttanirnar sum prógvini fyri eginpeningi. Landsstýrið má hava vitað, at prógvini einki vóru verd, men vildi ikki seta harðari

krøv. Tað vildi landsstýrið ikki, tí tað vildi hava skipini í skipapakkanum til Føroya, og hetta bar ikki til, um eginpeningur skuldi vera tøkur í teimum øllum. Landsstýrið legði eisini so stóran dent á at hava stóðug arbeiðsplássini á skipasmíðjunum.

Altið trupult

Thomas Rørdam vísti á, at fleiri onnur reiðari høvdu trupult við at útvega eginpening. Peningin høvdu tey fingið til vega við provisiónum og lánum frá leverandørum og á annan hátt.

Hann minti á, at fyrst eginpeninganevndin og síðan fulltrúar í landsstýrið høvdu mælt til at fáa greiðari reglur og strangari reglur fyri at prógva eginpening, men landsstýrið læt ikki við seg koma.

Verjin vísti aftur, at teir høvdu tikið við inn í sáttmálan útreiðslur, ið reiðari ikki hevði átti at fáa stuðul til. Somuleiðis afturvísti hann, at mennir í reiðarinum høvki høvdu evni ella vilja til at útvega eginpening. Tað var heldur ikki satt, at eginpeningurin var innroknaður í sáttmálarnar, sum gjørdur vóru.

Bara til seinast

Hann ásanandi tó, at tá Heygar og skipasmíðjan í 1988 gjørdur seinastu roynd-

ina at fáa skipið liðugt og søktu um meira fígging, var eginpeningurin innroknaður. Tað visti landsstýrið væl, tí tað hevði fingið at vita frá skipasmíðjuni, at eingir pengar vóru, og kostnaðurin hækkaði tá so nógv, at tað kundi ikki dyljast. Tí kundi hetta ikki vera nokur roynd at dylja nakað fyri landsstýrinum.

Hevði Finnogi Christiansen sloppið at bygt tað skipið, hann upprunaliga ætlaði sær at byggja, hevði alt loyst seg, og so var neyvnan nakað sakarmál um Heygdrang í dag. Men Finnogi Christiansen bleiv uttan at vilja tað ein finna í tí politiska spælinum.

Ikki teirra ábyrgd

Ákæruvaldið hevur í próvforslu síni gjørt nógv burtúrur tí, ið hendi tá byggilánið varð tikið. Tað høvdu hvørki reiðarið Heygar ella advokaturin Magnus Petersen, segði Thomas Rørdam, sum harvið skumpaði tann spurningin yvir á Óla Zachariassen, sum tá var stjóri á Skála Skipasmíðju.

Verjin kom inn á leiklutin hjá Kristoffuri Thomassen, sum var fulltrúi í landsstýrinum og skrivaði undir byggilánið til skipið í Keypmannahavn. Tá hann skrivaði undir, hevði hann neyvnan sæð nakra váttan um eginpening, og tað

tulkaði verjin sum, at landsstýrið ikki legði so stóran dent á eginpening.

Landsstýrið visti

Av tí at sami Kristoffur Thomassen eisini var umboð landsstýrisins í nevndin fyri skipasmíðjuni, visti landsstýrið, hvat fyrifórst á skipasmíðjuni. T.d. visti hann væl, at farið varð undir at byggja skipið, áðrenn tilsøgnin kom úr landsstýrinum.

Thomas Rørdam var berseginn í síni meting av landsstýrisins leiklut. Landsstýrið gjørdi einki fyri at tryggja seg, áðrenn tað vágaði og skrivaði undir byggilán. Landsstýrið var ótonkt, bar seg átaluvrat og vísti líkasælu, t.d. tá Óli Zachariassen fór í landsstýrið at siga sum var og spurdi, um hann skuldi siga sáttmálan upp.

Thomas Rørdam helt ikki, at reiðarið og skipasmíðjan kundu lastast fyri seinasta sáttmálan, ið gjørdur var. Tað var ringt fyri allar partar, eisini landsstýrið, um skipasmíðjan fór, og seinasti sáttmálin var ein ærlig bjargingarroynd, helt hann.

Teir ákæru hava ikki svikað, royndu ikki at svika, og um rætturin er ósamdur, gjørdi verjin vart við, at teir í hvussu er ikki høvdu í hæggu at svika.

randi